

błocki

FELIKS BŁOCKI

(1905–1975)

Feliks Błocki urodził się 18 listopada 1905 roku w Żurawnie nad Dniestrem. Studia na Oddziale Elektromechanicznym Wydziału Elektrycznego Politechniki Lwowskiej ukończył z dyplomem inżyniera elektryka w 1931 roku. Pracę naukową i dydaktyczną rozpoczął w 1930 roku na Politechnice Lwowskiej jako asystent w Katedrze Fizyki, a w 1937 roku został adiunktem w Laboratorium Teletechniki przy tej Katedrze. W latach 1940–1941 pełnił funkcję asystenta w Katedrze Radioelektroniki w Lwowskim Instytucie Politechnicznym, prowadząc równocześnie wykłady z teletechniki. W latach 1942–1944 wykładał „Teletechnikę” na tzw. Teletechnicznych Kursach Fachowych we Lwowie, dokąd dojeżdżał z Warszawy.

Pracę na Politechnice Warszawskiej rozpoczął w 1945 roku, najpierw na stanowisku adiunkta w Katedrze Techniki Przenoszenia Przewodowego, a już rok później został zastępcą profesora i kierownikiem Katedry Urządzeń Przenoszenia Przewodowego, przemianowanej później na Katedrę Teletransmisyjnych Urządzeń Przewodowych. W 1955 roku otrzymał nominację na profesora nadzwyczajnego.

Równocześnie z pracą na wyższych uczelniach Feliks Błocki był zatrudniony w wielu instytucjach ściśle związanych z zakresem jego zainteresowań. W latach 1932–1938 pracował w Dyrekcji Okręgowej Poczty i Telegrafów we Lwowie, w latach 1941–1947 — w Biurze Studiów firmy Standard Electric Company w Warszawie, w latach 1947–1951 — w Państwowym Instytucie Telekomunikacyjnym, a w latach 1951–1953 — na stanowisku wicedy-

rektora Departamentu Techniki w Ministerstwie Poczty i Telegrafów. W 1953 roku objął stanowisko doradcy w Instytucie Łączności, a w latach 1964–1967 stanowisko wicedyrektora ds. naukowych w tym Instytucie. Po pięcioletniej nieobecności powrócił w 1969 roku do pracy w Politechnice Warszawskiej i został pracownikiem naukowym w Katedrze Teletransmisji Przewodowej, a po jej wcieleniu do Instytutu Teletelektroniki (obecnie — Telekomunikacji) był kierownikiem Studium Podyplomowego. W 1971 roku, ze względu na zły stan zdrowia, przeszedł na emeryturę.

Feliks Błocki był aktywnym członkiem wielu rad naukowych, m.in. Instytutu Łączności, Instytutu Telekomunikacji i Akustyki Politechniki Wrocławskiej, Instytutu Automatyki Politechniki Poznańskiej, Wojskowego Instytutu Łączności, a także konsultantem Centralnego Ośrodka Badań i Rozwoju Techniki Kolejnictwa.

Słowa kluczowe

- urządzenia teletransmisyjne
- systemy transmisyjne impulsowo-kodowe

B

Był autorem dwóch skryptów — *Laboratorium teletransmisyjnych urządzeń przewodowych* (1962) i *Telefoniczne systemy wielokrotne o podziale czasowym* (1973), współautorem dwóch książek — *Podręcznik teletechnika* (1974) i *Wielokrotne systemy czasowe* (1978) oraz kilkunastu artykułów i referatów naukowych. Był kierownikiem około 1000 prac magisterskich i promotorem 5 rozpraw doktorskich.

W uznaniu zasług został dwukrotnie wyróżniony zespołową nagrodą państwową w 1964 roku za prace w dziedzinie tranzystoracji traktów liniowych i w 1974 roku za opracowanie i wdrożenie nowego telefonicznego systemu o modulacji kodowej.

Za osiągnięcia zawodowe został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1965), Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (1971), Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1974) i Złotą Odznaką Honorową Stowarzyszenia Elektryków Polskich (1974), a także wieloma odznaczeniami resortowymi. Ponadto Feliks Błocki i jego współpracownicy otrzymali w 1973 roku tytuł honorowy „Mistrza Techniki Polskiej” za opracowanie 24-krotnej telefonii o modulacji impulsowo-kodowej systemu TCK-24.

Zmarł w Warszawie 10 kwietnia 1975 roku.

